

[Aksel Møller.]

skal være en Tilløkkelse i at vælge Opsparingens Vej.

Udbetalingen før Tiden af det bundne Beløb ved Etablering af Virksomhed eller ved Indgaaelse af Ægteskab harmonerer jo med hele den Betragtning, Lovforslaget bygger paa. Saa vidt jeg har forstaaet Lovforslaget, er det dog saaledes, at Pengene, hvis den paagældende dør, end ikke kan udleveres til Begravelsen. Det kunde maaske dog være rimeligt at sikre de efterladte mod, at disse Penge skal blive staaende og Omkostninger til en Begravelse tilvejebringes ad anden Vej. Men det er naturligtvis en Detaille.

Men dernæst vil jeg gerne slaa til Lyd for en enkelt Side i denne Sag. Der er andre Maader, hvorpaa man investerer Midler i sin Fremtid end den at indgaa Ægteskab eller den at købe Virksomhed. Der findes adskillige unge, som for deres Arbejdsindtægt afholder en relativ dyr Uddannelse, der kræver løbende Afsavn til Kursuspenge, til Bøger o. s. v. Det vilde vel egentlig være noget urimeligt, om man ikke kunde tage et lignende Hensyn til dem. Jeg kender en hel Del af den Slags Tilfælde. Den højtærede Finansminister kender dem ogsaa, og hvis jeg har den højtærede Finansministers Data ret for mig, har der været en Tid i hans Periode, hvor Eksamen og Arbejdsindtægt skulde gaa lige op. Skulde vi ikke, naar vi har den fælles Erfaring, tage et vist Hensyn til dem, der er kommet efter os og nu er i en tilsvarende Situation.

Jeg gaar ud fra som givet, at dette Lovforslag ikke kan komme til at ramme Aldersrentenyderne. Jeg gaar ud fra det ud fra den Betragtning, at det Tal, der er nævnt som Minimumstallet, de 1 500 Kr., ligger saadan, at en Aldersrentenyder, som er Ikke-Forsørgere, ikke vil kunne komme ind under Beskatningen her, og jeg takker for, at der er taget det Hensyn ved Lovforslagets Opbygning.

Derimod kunde man egentlig over for Pensionister, som kunde befinde sig i en Situation, der er ganske tilsvarende Aldersrentenydernes, bortset fra at Pensionen kunde overstige de 1 500 Kr., eller Folk, der lever af en Arbejdsindtægt eller er i de højere Aldersklasser, altsaa ikke har den af Finansministeren anbefalede Udvej at etablere ny Virksomhed eller indgaa Ægteskab, tage et vist Hensyn ved paa en eller anden Maade at begrænse deres Forpligtelse ifølge Loven, for Hensigten er stadig væk den at komme den Del af Købeevnen, som presser paa den højtærede Finansmini-

sters Cigaretbeholdning og alle disse Varer, til Undsætning ved at foretage en Nedsænkning af Forbruget.

De Bemærkninger, jeg ellers skal gøre, skal udelukkende vedrøre Sparekassens Forhold i denne Sag. Jeg ser af Forslaget, at der skal ydes en Rente paa 2 pCt. i simpel Rente. Jeg kan meget vel tænke mig, at denne Rentefod er fastsat ud fra mange rimelige Grunde; naar den ikke er sat højere, altsaa ligger under den almindelige Sparekasserente, saa vil jeg bede den højtærede Finansminister om at give en Begrundelse derfor. Jeg ved ikke, om det er Meningen, at Sparekassen skal have en Forpligtelse til at begrænse sin Dispositionsfrihed med Hensyn til de Penge, der paa denne Maade kommer ind, for Hensigten maa jo egentlig være til en vis Grad at holde dem baandlagt i den Periode, der her er Tale om.

Men idet vi altsaa anerkender det Princip, der søger at gøre Opsparingen til et væsentligt Led i Kampen imod for stor en Købeevne i visse Aldersklasser i Befolkningen, ønsker vi med den højtærede Finansminister under en Udvalgsbehandling at drøfte Mulighederne for, at det bliver endnu mere fremtrædende i Lovforslaget, og tilsiger derefter en velvillig Medvirken til dets Ophøjelse til Lov.

Aksel Larsen: Saa længe jeg kan huske tilbage i min Tilværelse her paa Rigsdagen, har det været en mange Gange aarligt tilbagevendende Jammerklage, naar man behandlede Skatteforslag i Folketinget, at Finansministrene havde saa lidt Fantasi. Det har man ogsaa nogle Gange beskyldt den nuværende højtærede Finansminister for, men jeg maa sige, at han begynder at oppe sig, han begynder at udvikle noget, der ligner Fantasi. Den er desværre ikke rosværdig, naar den giver sig saadanne Udslag som det, vi ser her, og jeg røber vel ikke nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at man absolut ikke kan vente vor Velvilje hverken til hurtig Fremme af dette Lovforslag eller Fremme af det overhovedet.

Jeg har med Interesse hørt Ministerens Begrundelse for Lovforslaget og hørt, hvad der er anført af Argumenter for Lovforslaget fra de ærede Ordførere for de Konservative og Venstre, og jeg maa sige, at det er meget lidet overbevisende. Man mener altsaa, at vi her har en Gruppe Mennesker i Befolkningen, hvis økonomiske Tilstand er særdeles god, fordi de ikke er Forsørgere, og derfor skal de beskattes ekstra. Hvis man vil gennemføre det Princip ud i den yderste Konsekvens, bliver det rigtig hyg-